

|| Obpetere, incidere. Plautus in Asinaria (22): 10
atque illa viva vivus ut pestem obpetat.

OBESVM pro uberi et crasso saepius ponitur. Vergilius
Georg. lib. III (80):

argutumque caput, brevis alvus obesaque terga.

|| Obesum, gracile et exile. Laevius in Carmine (8): 15
corpore pectoreque undique obeso, ac
mente exensa, tardigenulo
senio.

INCIPIT PER P LITTERAM.

PROPRIVM, diuturnum. Sisenna Hist. lib. III (45): 20
'tum subito tacuit; atque metu et suspicione propriam
capere non poterat quietem'. || Proprium est suum
uniuscuiusque. Vergilius lib. VII (331):

hunc mihi da proprium, virgo sata nocte, laborem.

Varro in Caprino Proelio (71):

unam virtutem propriam mortalibu' fecit; 25
cetera promisque voluit communia habere.

|| Proprium rursum significat perpetuum. Sisenna Hist.
lib. IV (67): 'victoribus proprie spem, victis adversae

7—10 Obp.—incidere; 12—18 Obes. pro crasso—senis;
20 Propr. diut.; 22 Propr.—uniusc.; 25 Varro nam—fecit;
27 Propr.—perpetuum.

11 ut] et || oppetas *Pl.* || 12 ueri *L:* veri *A⁴* (*cum E¹*) ||
12—14 *cf.* 239. 20 || 13 II *LA⁴* || 15 nevius: *corr. Me.* ||
16 oboesso *L* || ac *del. Scal.* || 17 mente exensa (*ext.*) *Gell.*
XIX, 7, 3: merito (-ridito *L¹*) exeso: *fort. mento extenso* ||
tardigenulo *Mu.:* tardi (*add. L²*) ingenulo *L:* tardi ingenio
rell.: tardigemulo *codd. Gell.* || 18 senis: senio obpressum *Gell.* ||
19 *om. A⁴* || 21 atquem (*adq.*) *m.:* *corr. ed. princ.:* atque
e *m.(?) Mu.* || 22 potuerat: *corr. ed. princ.* || 25 unam *Scal.*
Catal. 237: nam || 26 cetere (*cae.*): *corr. ed. princ.* || haberi
Scal. || 28 sepm *A⁴* || propriae spem virtutis, victis *Mu.*

361. 362 M.

fortunae maiorem formidinem obiecit'. — Plautus
Cistellaria (Most. 225):

30 atque illum amato^rem tibi propriu^m futurum in vi^ta.

Vergilius lib. VI (871):

propria haec si dona fuissent.

idem lib. III (85):

da propriam, Thymbraee, domum.

35 Terentius in Andria (959):

1 ego deorum || vitam propterea sempiternam arbitror,
quod voluptates eoru^m propriae sunt.

Accius Armorum Iudicio (159):

nam non facile sine deu^m opera humana propria sunt bona.

5 idem Medea (422):

fors dominatur,
neque vita ulli propria in vita est.

Lucilius Satyrarum lib. XVII (13):

cetera contempnit et in usura omnia ponit
10 non magna; proprium vero nil neminem habere.

M. Tullius de Republica lib. IV (5): 'et noster
Plato magis etiam quam Lycurgus, omnia qui prosus
iubet esse communia, nequis civis propriam aut suam
rem ullam queat dicere'.

Afranius Vopisco (358):

15 di tibi dent propria quaecumque exoptes bona!

30 Plant. atque—vita; 1—2 Terent. ego—sunt; 15 Afranius dii—bona.

30 ullum *AA DA* || 33—34 *cf. 278. 31* || 34 thymbeae *L¹ AA* ||
1 s. esse a. *Ter.* || 2 voluntates || 4 non *om. AA* || 7 neque vis
ul. *Mu.* || (illi *GB*): ut illi *L ante corr.* || 9 contempni *L¹* ||
11—13 *post 361. 26 colloc. Quich.* || 13 e. c.] omnia *L¹* || ullam
queat dicere *H² ut vid. E¹*: ullaque (quae *L*) addicere (adie-
cere *L*) *rell.* || 15 pr. dent *DA*.

Lucilius lib. XXVII (6):

cúm sciam nihil ésse in vita próprium mortali datum.

PRAEVERTERE est praeterire. Vergilius Aen. lib. I (317):

volucresque fuga praevertitur Hebrum.

|| Praevertere iterum significat anteponere. Plautus 20
Amphitryone (527):

illuc redeundum ést mihi,
né me uxorem praévertisse dicant prae re pública.

|| Praevertit, revocat. Plautus Amphitryone (1068):

ibi me inclamat Alcumena; iam éa res me horrore áfficit;
erilis praevertit metus. adcúrro, ut sciscam quíd velit. 25

PROMITTERE est polliceri. Vergilius Aen. lib. II (96):

promisi ultorem et verbis odia aspera movi.

M. Tullius ad Caesarem iuniorem (29): 'promissa
tua memoria teneas'. Promittere etiam significat ad
magnitudinem nutrire. Plautus Rudente (377): 30

capillum promittam optimum est incípianque ariolari.

Vergilius Aen. lib. III (593):

promissaque barba.

18—20 Praev.—antep.; 26 Prom. e. polliceri; 29—31
Prom.—optimum.

17—18 datum est praeterire *L*¹ *A*⁴ (*om.* Praevertere): datum
est Praevertere praeterire *B*⁴. *corr.* Roth. | 18—19 *cf.* 307. 27 ||
19 herbum *L*¹ *A*⁴ *ut vid.* (herba *Gen.*¹: hebrum *B*) || 23 Prae-
uerti r. *A*⁴ (*non B*): Praeueuertitur uocat *L* || 24 inclama *A*⁴:
-mar *L B*⁴ || argumenta a (*om.* a *L B*⁴) mea || 24—25 afliterilis
*A*⁴ (*cum E*): afflebelis *L B*⁴ || 25 praevertit *E*: praeberit *ex*
praeperit *L*¹: praeberet *A*⁴: praeuertitur *B*⁴ || sciam || 27 ul-
torem *L*¹ *A*⁴ || 31 incipientque: *corr.* *H*³ || aliolari *L A*⁴ ||
32—33 *cf.* 130. 8; 330. 5 || 33 immissaque b. *codd.* 130, 330
(*cum Verg.*). illud promissaque b. *Bucolicon* 8. 34 legi monet
Gerlach.

Varro Modio (311):

- 85 quód tum erant in Graécia
comá promissa, rása barba, pállia
trahéntes.

- 1 PROTELARE est percutere, perturbare. Terentius || in
Phormione (213):
né te iratus suis saevidicis dictis protelét . .

- Sisenna Hist. lib. III (27): 'Romanos inpetu suo
5 protelant, † prolethus persecuntur'. — Lucilius Saty-
rarum lib. VI (33):

quem neque Lucanis oriundi montibu' tauri
ducere protelo validis cervicibu' possent.

idem lib. XII (1):

- 10 hunc iuga mulorum protelo ducere centum
non possunt.

- Cato Originum lib. V (103): 'sed protelo trini boves
unum aratrum ducent'. || Protelare rursus adiuvere.
Varro Cato vel de liberis educandis (22): 'remotissimum
15 a discendo formido ac nimius timor et omnis perturbatio
animi. contra delectatio protelo † ad discendunt'.
|| Protelare etiam excludere. Turpilius Lemniis (90):
proptér peccatum paúillum indignissime
patriá protelatum ésse saevitiá patris.

36 — 1 Varro coma — vel perturb.; 4 — 5 Sisenna Rom. — pro-
telant; 17 Prot. eti. excludere.

35 quod te *L*¹ || 36 palla *L*¹ || 3 ne om. (*praec. -ne*) *A*⁴ ||
4 Romanus *L*¹ *A*⁴ || 5 prolectus (prolethus *Gen. E*): prolectos
Iun.: protelatos *Ursin., Me.*¹ || fort. protelo persecuntur (*verba*
Nonii) || 5 (Lucil.) — 13 (ducent) *in finem lemm. transp. Mu.* ||
8 duceri *A*⁴ || cervibus *A*⁴ || 13 (ducunt *G ante corr.*) || 15 ad
discendum || nimus *E*¹ *ut vid.*: nismis *L*¹: minus *A*⁴: nimis
*B*⁴: *corr. Iun.* || 16 p. ad discendunt *B*⁴: protelat ad discendum
Ries.: fort. protelo ad discendum trahit vel ducit || 18 paúsil-
lulum: (*corr. B*).

Sisenna Hist. lib. IV (69): 'duae cohortes de sub- 20
sidio procedunt atque equites protelant'.

PRODERE significat deferre. Vergilius Aen. lib. II (127):
prodere voce sua quemquam aut opponere morti.

|| Prodere rursus differre vel excludere. Vergilius Aen.
lib. I (250):

nos, tua progenies, caeli quibus annuis arcem, 25
navibus, infandum! amissis unius ob iram
prodimer atque Italis longe diiungimur oris.

Lucilius Satyrarum lib. V (45):
possisne elabi an porro prodenda dies sit.

Terentius in Andria (313): 30
... ut aliquot saltem nuptiis prodât dies.

|| Prodere etiam protendere vel edere. Vergilius Aen.
lib. IV (230):

Italiam regeret, genus alto a sanguine Teucri
proderet.

M. Tullius de suppliciis in Verrem (II, v, 36): 'ius 35
imagine ad memoriam posteritatemque prodendam'. —
et de Senectute (25): 'non accipere modo haec a
maioribus voluerunt, sed etiam posteris prodere'. ||

PERICVLVM est salutis discrimen. Vergilius [Aen.] lib. 1
III (367):

obsceamque famem. quae prima pericula vito?

20—21 Sisenna duae—protelant.

22—37 fort. post 362. 37 collocand. (cf. 'Non. Marc.' p. 74) ||
24 II L A⁴ || 25 annues L¹ A⁴ || 26 ira A⁴ || 29 porro Donatus
ad Andr. II, 1, 13: om. || 31 aut (praec. a) || nuptis prodeat ||
32 vel tradere Mu. || 33 r. et B⁴ || a om. A⁴ (non B) || 34 pro-
derat A⁴ (non B): prodere L || 35—36 cf. 541. 23 || 35 in
Verr. de suppl. Quich. || 35—36 iussi magnis L² A⁴: ipsi-
maginis L¹ || 36 prodendae Gronov. || 37 accipere L¹ A⁴ ||
1 salutis] sallustius L A⁴ || 1—2 cf. 357. 3 || 1 Aen. om. A⁴ ||
lib. III om. L¹.

Lucilius lib. XXIX (58):

adde álios omnes meó periclo ex órdine.

- 5 || Periculum, experimentum. Sisenna Historiarum lib. IV (91): 'periclitantur tormenta ac tela multaque genera machinamentorum'. — M. Tullius de Republica lib. III (inc. 2): 'sed ut ipsi suum animum periclitentur. [sum] vident quid se putent esse facturos'. — Terentius in Eunuchio (476):

- 10 fác periculum in lítteris.

M. Tullius de Deorum Natura lib. II (161): 'sicuti ex quibusdam stirpibus et herbis, quarum utilitatis longinqui temporis usu et periclitatione percepimus'. — Lucilius lib. XXIX (18):

cuius sei ín periclo féceris periculum.

- 15 Plautus in Amphitryone (914):

verúm periclitátus sum animúm tuum.

- Sallustius in Catilinae Bello (2, 2): 'tunc vero periculo atque negotiis conpertumst'. || Periculosum, maius et vehemens. M. Tullius de Officiis lib. I (83):
20 'gravioribus autem morbis periculosas curationes et ancipitis adhibere coguntur'.

PRESSVM, subtile. M. Tullius in Hortensio (56): 'quis te aut est aut fuit umquam in partiundis rebus,

21 Press. subtile.

7 machimentorum *AA* (non *B*) || 8 ipsis s. *L AA* || suum *Me.*: seu || 9 sum *secl. Mu.* (cf. v. 8) || videantque quid *Me.* || 11—13 cf. 219. 24 || 11—12 sicut lex *AA*: sicut ex *LB^A* (*cum codd.* 219) || 12 quorum *codd. h. l.* || 13 et om. *AA* || percipimus *L¹ AA* || 14 se *AA*: si *LB^A*: sine *Francken.* || 17—18 tum demum per. *codd. Sall.* || 19 maius et *LB^A*: navis est *AA*: molestum *Mu.* || 20 morbus *AA* || periculo || adigere *LB^A*: adire *AA* || 22 aut est *E ex corr.*: autem est *vell.* || futumquam *L¹*: stutumquam *AA* || 22—23 rebus in def. om. *AA*.

in definiundis, in explicandis pressior?' || Pressum,
onustum, gravatum. Vergilius Georgicon lib. I (303):

ceu pressae cum iam portum tetigere carinae
puppiibus. 25

|| Premere, defodere. Vergilius lib. X (296):
sulcumque sibi premat ipsa carina.

|| Premere, claudere. Vergilius lib. IX (487):
pressive oculos aut vulnera lavi, 30
veste tegens.

|| Premere, insequi, fugare. Vergilius Aeneidos lib. I (467):
hac fugerent Grai, premeret Troiana iuventus.

|| Premere, urgere. Vergilius Georgicon lib. III (413):
ingentem clamore || premes ad retia cervum 1
et lib. VII (368):

Faunisque premunt te iussa parentis.

|| Premere significat inniti cum pondere. Vergilius
Georg. lib. IV (140):

et spumantia cogere pressis 5
mella favis.

idem lib. X (495):

et laevo pressit pede talia fatus
exanimum, rapiens inmania pondera baltei.

|| Premere rursum refrenare vel cohibere. Vergilius 10
Aeneidos lib. I (54):

inperio premit et vinclis et carcere frenat.

23—25 Press. etiam hon. vel gr.—car.; 27 Prem. def.;
29 vel claud.; 32—1 Prem.—cervum; 10—12 Prem.—frenat.

28 sulcum quaesivi: corr. E (cum B) || 29—31 cf. 435. 5 ||
31 segens L¹ A⁴ || 33 gai A⁴ (non B) || 34 vergere L A⁴ ||
1 premens D⁴ (cum B) || et ret. L¹ A⁴ || 2 VI: (corr. B) || 4 cum
pedere A⁴ || 8 levem pr. pedem L A⁴ || 9 exanimam L A⁴:
-mem codd. Verg. || pondere: (corr. H² B) || 11 I om. A⁴ (non B)
(seq. i) || 12 p. v. (om. et) D⁴: p. ac v. Verg.

item (Aen. I, 63):

et premere et laxas sciret dare iussus habenas

15 idem lib. IX (324):

sic memorat vocemque premit.

|| Premere, tegere. Vergilius lib. IX (612):

canitiem galea premimus.

et lib. XI (257):

20 quos Simois premat ille viros.

Varro Modio (307):

capitís corona † uaccitis liuei †

face út labore flátili viridís premat.

|| Premere etiam remove re vel excidere. Vergilius Georg. lib. I (156):

25 et ruris opaci

falce premes umbram.

|| Premere, occidere. Vergilius lib. IX (330):

armigerumque Remi premit.

|| Premere, adversari. Vergilius lib. X (375):

30 numina nulla premunt; mortali urguemur ab hoste
mortales.

|| Premere, calcare. Vergilius Aeneidos lib. II (379):

veluti qui sentibus anguem

pressit humi nitens.

17 Prem. teg.; 27 occ.; 32—34 vel calc.—nitens.

13 idem: *corr. Mu.* || 14 *cf.* 340. 6 || premeret et *L A⁴* ||
15 item: *corr. ed. Bas.* || 17 *virg. georg. lib. VIII A⁴ (non B)* ||
18 canit item *A⁴ (non B)* || 22 caput his *Quich.* || bacis multis
Liberi *Bue. post Oehler.:* fort. baculis oliveis || 22—23 fasciis
(*Scal.*) niveis face | faciem ut *Mu.* || 23 premat *Iun.:* premit ||
24 excindere *L B⁴* || 26 premis *L¹ A⁴* || 27 *virg. georg. lib. VIII*
A⁴ (non B) || 33 sensibus *A⁴ (non B)* || 34 *cf.* 353. 19.

|| Premere, deponere. Vergilius Georg. lib. II (346): 35
quod superest, quaecumque premes vergulta per agros.

PRETIVM, poenae exitum. Livius Achille (1):
sí malas imitábo, tum *tu* prétium pro noxá dabis.

|| Pretium dicitur quod re empta datur. Vergilius
Aeneidos lib. IV (211): 40

urbem

exiguam pretio posuit.

Terentius in Eunucho (133):

prétium sperans ílico
prodúcit, vendit. 45

M. Tullius Verrinarum actione II (I, 7): 'et parentis
pretium pro sepultura liberúm posceret'. — Lucilius
lib. XXVIII (44):

nec parvo catulo pretio. ||

|| Pretium, pro praemio. Sallustius in Iugurtae Bello 1
(16, 1): 'vicit tamen in senatu pars illa quae vero pre-
tium aut gratiam anteferebat'. — Naevius Danae (8):
quín ut quisque est méritus, praesens prétium pro factís ferat.

Terentius in Andria (39): 5

quod hábui summum prétium persolví tibi.

Vergilius lib. V (111):

et palmae pretium victoribus.

Lucilius lib. XXX (56):

cuius vultu ac facie ludo ac sermonibu' nostris 10
verginis hoc pretium atque hunc reddebamus honorem.

35—36 cf. 148. 19 || 37 poena, exemplum *Mu.* || 37—38 cf.
473. 18 (s. v. imitat) || 38 *tu om. codd. h. l.* || dabit *codd. h. l.* ||
46 in Verrem (?) *Mu.* || 48 catullo (capillo *Cant.*¹): catulum
Mu.: satullo *Loew. Opusc. 228* || 1 Pret. praemium *Mu.* ||
5—6 cf. 317. 27 || 9—11 cf. 320. 27 (s. v. honor) || 10 ludis
codd. h. l. || 11 reddimus *codd. h. l.*

PATIBVLVM est crux. Sallustius Hist. lib. III (9):
 'in quīs notissimus quisque ex malo dependens verbera-
 batur aut inmutilato corpore in prori patibulo eminens
 15 adfigebatur'. || Patibulum, sera qua ostia obcluduntur;
 quod hac remota valvae pateant. Titinius Fullonibus (30):
 sī quisquam hodie praeter hanc posticum nostrum pēpulerit,
 patibulo hoc ei caput diffingam.

PETERE significat poscere. Vergilius Aen. lib. VIII (9):
 20 mittitur et magni Venulus Diomedis ad urbem,
 qui petat auxilium.

Lucilius lib. XXVI (92):

ferri tantum sī roget me, nōn dem, quantum auri petit.

|| Petere, *repetere*. Vergilius lib. VIII (395):

25 quid causas petis ex alto?

|| Petere, percutere, ferire. Vergilius in Bucolicis (III, 87):
 iam cornu petat et pedibus qui spargat harenam.

|| Petere, adpetere. Vergilius lib. VIII (405):

notumque petivit

30 coniugis infusus gremio per membra soporem.

|| Petere, sequi. Vergilius lib. V (226):

quem petit et summis adnixus viribus urguet.

12—19 Pat.—posc.; 26—27 Pet.—harenam.

12 IIII *L* *B*⁴ || 13 et m. deperdens: *corr. Ald.* || 14 in prori
Mu. post Carrio.: inprobi (impr.): improbe *Lips. Op. III, 1229* ||
 emnens *L*¹ *A*⁴: eminens *D*⁴: eminens *B*⁴ (*cum B*) || 16 remote
L *A*⁴ || 16—17 *cf.* 217. 20 (*s. v.* posticum, neutr.) || 17 siquis
codd. 217 || et *hod.* *A*⁴ *L*³ || *has codd.* 217: hac *C. F. Mueller.* ||
 18 *defr.*: *effr. Mu.* || 19—20 *cf.* 348. 13 || 20 domedis *L*¹ *A*⁴ ||
 22—23 *cf.* 382. 42 (*s. v.* rogare) || 24 *repetere add. Mu.* ||
 24—25 *cf.* 237. 22 || 27 spargit *B*⁴ || 29 placidumque pet.
codd. Verg.

Lucilius lib. XXVII (54):

rérum exploratórem mittam, míserum mendicúm petam.

|| Petere, abducere. Vergilius lib. VI (395): 35

Tartareum ille manu custodem in vincla petivit. ||

|| Petere, inquirere. Vergilius lib. VIII (119): 1

Euandrum petimus.

|| Petere, eligere. Vergilius Georg. lib. IV (8):

principio sedes apibus statioque petenda.

|| Petere, obtinere. Vergilius Aen. lib. I (157): 5

quae proxima litora cursu

contendunt petere.

|| Petere, manere, expectare. Vergilius lib. IX (128):

Troianos haec monstra petunt.

|| Petere, cupere, adpetere. Vergilius Georg. lib. IV (218): 10

pulchramque petunt per vulnera mortem.

Lucilius lib. XXVI (90):

sín autem hoc vidént, bona semper pétete sapientém putant.

|| Petere, tenere. Vergilius Aen. lib. III (93):

submissi petimus terram et vox fertur ad aures. 15

PROPTER significat eius causa. Vergilius Aen. lib. IV (320):

te propter Libycae gentes Nomadumque tyranni
odere.

5—7 Pet.—pet.; 10—11 Pet.—mort.; 16 Propt.—causa.

34 recum $L^1 A^4$ || explicatorem L : expilatorem A^4 : ex-
piratorem B^4 : exploratorem E^2 || 36 uncla $L^1 A^4$ ut vid. (unda
*Gen.*¹: vincla B) || 4 incipio $L^2 A^4$ (non B) || stadioque $L^1 A^4$ ||
5—7 cf. 258. 20 || 7 contempnunt $L^1 A^4$ || 11 morem $L A^4$ ||
13 putant *lun.*: et putant: *fort.* exputant || 14—15 cf. 390. 2 ||
14 I $L A^4$.

367. 368 M.

[|| Propter, alicuius rei causa. Varro Sesqueulixe (470):
 20 'quod Minerva propter stet, id significare eum propter doctrinam'.] || Propter, iuxta. Vergilius Georg. lib. III (13):
 et viridi in campo templum de marmore ponam
 propter aquam.

Varro Cato vel de liberis educandis (36): 'id quod
 25 postea verum esse adtestatast Fortuna, propter cuius aram
 ea hostia erat caesa'. — Terentius Adelphis (169):
 nimum istuc abisti; hic propter hunc adsiste . . .

M. Tullius de Senectute (48): 'sic adulescentia voluptates propter intuens magis fortasse laetatur; sed delectatur
 30 etiam senectus procul aspiciens'. — idem de Republica lib. I (17): 'eum quoque ut salutavit, propter Tuberonem iussit adsidere'. — Varro Sesqueulixe (470): 'quod Minerva propter stet, id significare eum propter doctrinam'. — idem Eumenidibus (165): 'propter eam
 35 porticum situm erat dolium'. — Sisenna Hist. lib. III (22): 'partem cohortium propter mare conlocat in litore'. ||
 1 PONERE est deponere. Vergilius Aen. lib. I (302):

ponuntque ferocia Poeni
 corda volente deo.

21 Pr. iux.; 34—35 Varro propt.—dol.; 1—3 Pon.—corda.

19—21 Propter—doctr. *secl. Mu. cf. v. 32* || 20 stet, id *Vahlen.*: stetit *codd. h. v.*: estet id *codd. v. 32* || 21 III: (*corr. B*) || 22 (tem—pon.) *cf. 368. 7* || 24—25 Varro—esse *post v. 25* (caesa): *transp. Me.* || 25 virum: (*corr. B*) || adtestatas est (att.) (-ta est *L*²) || 26 mea haostia *L*: mea ha hostia *B*⁴ (*G*: eha hostia *H*²) || in Ad. *B*⁴ || 27 stuc || 28 -tiae: *corr. Gen.*³ || 29 intuens *Gen.*³: entum est (-tū ē) *L*¹: erentus est (*Gen.*¹) *vel* -tur est (*B*) *A*⁴: enetum est *B*⁴ (*habuit archetypus* entuēs, *i. e.* entuens) || 30 etiam *om. B*⁴ || procula asp. *L*⁴ || eas aspiciens (aspectans, spectans) *codd. Cic.* || 31 quodque || 32—33 *cf. v. 19* || 33 stet, id *Vahlen.*: est et id (it *L*¹) *codd. h. v.*: stetit *codd. v. 32* || 36 conlocati *L*¹.

|| Ponere, consumere, conterere. M. Tullius (de Off. II, 2):
'mirentur in ea me tantum operae et temporis ponere'. 5

|| Ponere, constituere. Vergilius in Georg. lib. III (13):
templum de marmore ponam.

|| Ponere, servare. Vergilius in Georg. lib. III (403):
aut parco sale contingunt hiemique reponunt.

idem et in Aen. lib. I (26): 10

manet alta mente repostum
iudicium Paridis.

|| Ponere, desinere. Vergilius lib. VII (27):
cum venti posuere omnisque repente resedit
flatus. 15

PERNIX significat celer. Vergilius Georg. lib. III (92):
talis et ipse iubam cervice effundit equina
coniugis adventu pernix Saturnus.

Lucilius lib. XXVII (55):
fūimus pernicēs, aeternum id nobis sperantēs fore. 20

|| Pernix, perseverans. Vergilius Georg. lib. III (229):
et inter
dura iacet pernix instrato saxa cubili.

PVLLVM est aetatis novellae. Vergilius Georg. lib. III (75):
continuo pecoris generosi pullus in arvis. 25

4 Pon. cons. committere; 6—8 Pon.—serv.; 13 vel des.;
16 Pern. sig. cel.; 18 Virg. coni.—Sat.; 21 Pern. perseverans;
24 Pull.—novellae.

4 conterere *LB*⁴: committere *AA* *DA* || 5 mirenturque *Cic.* ||
in ea me iam tum *L*¹ (*cum H*²): (in eam etiam tum *G*) ||
7 cf. 367. 22 || 10—11 cf. 349. 32 || 17 cervicem *LA*⁴ ||
18 aventu *L*¹ *AA* || 20 nobis *ed. princ.*: vobis || 23 cf. 444. 13 ||
duo *LA*⁴ || strato (*corr. B*) *codd. h. l.*

368. 369 M.

|| Pullum, non album. Vergilius [in] Georg. lib. III (389):
 ne maculis infuscet vellera pullis
 nascentum.

[Titus] Livius (Odys. 34):

30 vestis pulla porpurea ampla.

M. Tullius de signis (in Verr. II, iv, 54): 'in hac officina partem diei cum tunica pulla et pallio solebat sedere'. — Varro Sesqueulixe (462):

ubi nítidi ephebi, véste pulla cándidi,
 modéste amictus† — pascunt péctore.

35 PLAGAE sunt verbera. Vergilius Georg. lib. IV (301):

plagisque perempto
 tunsa per integram solvuntur viscera pellem.

M. Tullius de suppliciis (in Verr. II, v, 140): 'plagis confectum dico a lictoribus tuis civem Romanum ante
 1 oculos || tuos concidisse'. || Plagae vulnera. Vergilius
 lib. XII (299):

et venienti Ebyso plagamque ferenti
 occupat os flammis.

5 idem [in] Georg. lib. III (226):

multa gemens ignominiam plagasque superbi
 victoris.

26—28 Pull.—nasc.; 31—32 M. Tull. in hac—sedere;
 35 Plag. s. vulnera vel verbera.

26 in om. A⁴ || 29 Titus (*praec.* -tum) del. Mu. || 30 pro-
 pure am. L A⁴: purpurea am. B⁴ || 32 o. maiorem p. Cic. ||
 tunicam L¹ A⁴ || c. t. pulla sed. sol. et pallio *cod. Cic.* ||
 33 nitidiae foebi L¹: nitide foebi A⁴ B⁴: *corr. Turneb. Advers.*
 XXIX, 28 || puella A⁴ || 34 m. amicti Palmerius: modestiam
 intus Oehler. || 35 Plagas s. L¹ A⁴ || III || 38—1 cf. 268. 25 ||
 39 civem Rom.] P. R. (*pro C. R., ut in 268. 26*) || 2—4 cf.
 355. 7 || 5 in om. B⁴.

M. Tullius de suppliciis (in Verr. II, v, 119): 'atque etiam ipsi ~~ad~~ulescentes cum Sextio de plaga et de uno illo ictu loquebantur'. || Plaga, spatium inmensum. 10
Vergilius Aen. lib. I (394):

aetheria quos lapsa plaga Iovis ales aperto
turbabat caelo.

Varro Lege Maenia (233):

nos ádmirantes, quód sereno lúmíne
tonuísset, oculis caéli rimarí plagas. 15

|| Plagae sunt et in retibus quibus capta implicantur.
Vergilius Aen. lib. IV (131):

retia rara, plagae.

M. Tullius de Officiis lib. III (68): 'suntne igitur insidiae tendere plagas, etiamsi excitaturus non sis?' 20

PVTARE, colligere, conferre. Plautus in Aulularia (527):
itúr, putatur rátio cum argentário.

|| Putare dicitur purgare, rarefacere. Vergilius [in] Georgicon lib. II (407):

finxitque putando. 25

10 Plag. sp. inm.; 16 Plag. etiam s. et—inpl.; 19—20 M. Tull. insidias t. plagis; 21 Put. coll. conf.; 23 Put. etiam purg.; 25 Virg. finx. putando.

9 ip. eti. *codd.* Cic. || 10 ictulo (*om.* loq.) *A*⁴ || Plagas sp. *L*¹ *A*⁴ || 13—15 *cf.* 382. 14 (*s. v.* rimari) || 13—14 legemaeniados adminianos (*B*⁴ *cum E*: adminiandos *A*⁴: admaeniandos *L*) admirantes *codd.* *h. l.*: lege minia (menia) admirantes *codd.* 382 || 14 lumine *codd.* 382: ut inde *codd.* *h. l.* || 15 tonuísset *Iun.*: tenuísset *codd.* *h. l.*: comuísset *codd.* 382 || caeci *codd.* *h. l.* || 17—18 *cf.* 378. 4 || 19 III *L* *A*⁴ || 20 insidias *D*⁴ || plagis || 22 itur] tur (*cur B*⁴) || 23 in *add.* *L*: *om.* *rell.* (*cum E*) || 24—25 *cf.* 308. 24; 462. 5 || 25 fingitque Verg. (*cum codd.* 308, 462).

369. 370 M.

|| Putare, aptare. Titinius Fullonibus (23):

da pénsam lanam; quí non reddet témperi
putátam recte, fácito ut multetúr malo.

|| Putare, animo disputare. Vergilius [in] Aen. lib. VI (332):
so multa putans sortemque animo miseratus iniquam.

Ennius Thyeste (297):

ibi quíd agat, secum cógitat, curát, putat.

Caecilius Exsule (41):

non haec putas, non haec in corde versantur tibi?

35 Plautus in Amphitryone (592):

quo íd, malum, pactó potest nam? mécum argumentís puta.

|| Putare, aestimare. Terentius in Andria (141):
recté putas.

M. Tullius in Epistulis ad Caesarem lib. I (6): 'quod
40 sapientis homines ac boni putant'. — Lucilius lib. XXIX (71):
pérge, amabo; ac sí potes, face dígnam me ut vobís putem. ||

1 PIARE dicitur impiare, contaminare. Vergilius lib.
VI (569):

distulit in seram conmissa piacula mortem.

|| Piare, expiare, purefacere. Vergilius lib. VI (153):
duc nigras pecudes. ea prima piacula sunt.

37 Put. aest.; 1—3 Pi.—purefacere.

26 apertare *L*¹ || 27 adpensam *Madv. Adv. Crit. II, 664*:
date p. *Iun.* || quae *Bergk.* || tempori || 28 putam *A*⁴ || facite:
corr. Both. || miletur *A*⁴: mulcetur *vir doct. ap. Me.* || male *Mu.* ||
29 animo *secl. Mu.* || in *om. B*⁴ || III *A*⁴ (*non B*) || 30 multa
ut p. *L* || iniqua *L* || 32 cogitet *LB*⁴ || curat *Studemund.*:
parat || 34 tibi] ti: (*corr. Cant.*²) || 36 potes *codd. Pl.* || meum ||
-tus *A*⁴ || putat *A*⁴: putet *LB*⁴ || 39 -larum *Mu.* || II *L* (*cum*
*H*² *ut vid.*) || 40 *vel* -tes || *vel* -inis || 41 ambo *A*⁴ || potest
EB || 1 imp. *om. D*⁴ || 1—2 *cf. 284. 11.*

|| Piare, condere, consecrare. Vergilius lib. VI (379): 5
prodigiis acti caelestibus ossa piabunt.

PASSVM, perpassum. Vergilius Aen. lib. I (199):
o passi graviora!

|| Passum dicitur genus liquoris, quod ex uva passa
cogitur. Vergilius in Georg. lib. II (93): 10
et passo sithia utilior.

|| Passum, dispersum, solutum. Vergilius Aen. lib. I (480):
crinibus Iliades passis.

Terentius in Phormione (106):
capillus passus, nudus pes, ipsa horrida. 15

Caecilius Synaristosis (197):
heri véro prospexisse se eum ex tégulis;
haec nuntiasset et flammæum expassum domi.

|| Passum, extensum, patens: unde et passus dicimus,
quod gressibus mutuis pedes patescunt. Ennius Annalium 20
lib. X (364):

aegro corde, comis
passis late palmis "pater"

passis ait palmis patentibus et extensis. Naevius
Iphigenia (16):

páссо velo vicinum aquilone † hortum fér foras.

5—10 Pi.—cog.; 12 Pass.—sol.; 15 Ter. cap.—horrida;
19—20 Pass.—patescunt.

5—6 cf. 243. 36; 436. 5 || 11 et passus sit iutilior *L*¹: et
passus sit lautilior *A*⁴ *L*² (*non B*) || 12 dispessum *Mu.* ||
14—15 cf. 198. 17 || 17 se eum *Mu.*: eum (*praec.* -se): eum se
codd. Gell. XVI, 15 || 17—18 ex teg.—flammeum *Gell.*: om.
(*propter homoeotel.*) || 18 haec nuntiasset *codd. Gell.*: ecnuntiasse
et *Ribb., Hertz.* || *post hunc v. stant vv. 25—28* || 20 pates-
cant(?) *Mu.* || 23 pass.—ext. *secl. Mu.* || ait] late (*Gen.*¹) *vel*
aut (*B*) *A*⁴ || 24 velo *Iun.*: vel hoc || p. v. v. aquilonei hanc
in portum *Mu.*: p. v. hinc i nunc, aquilo, Orestem e portu *Havet.*

- 25 PARCERE est veniam dare. Vergilius lib. VI (853):
parcere subiectis et debellare superbos.

Lucilius lib. XXX (123):

quanti vos faciant, sociis cum parcere possint.

|| Parcere, servare. Vergilius lib. X (531):

- 30 argenti atque auri memoras quae multa talenta,
natis parce tuis.

Lucilius lib. XXVII (31):

párcat illi málu', cui possit, cui fidem esse † eximent.

PAX significantiam habet notam. Vergilius lib. VII (266):

- 35 pars mihi pacis erit dextram tetigisse tyranni.

|| Pax, venia. Vergilius in Aen. lib. III (261):

sed votis precibusque iubent exposcere pacem.

- 1 || Pax, || propitiatio. Vergilius Aen. lib. III (370):

exorat pacem divûm.

PRÆSTARE, facere. M. Tullius de Officiis lib. III (66):

- 'emptorem indemnem damno praestari oportere'. || Prae-
5 stare dicitur consuetudine beneficium dare [M. Tullius].

|| Praestare, exhibere. M. Tullius ad Caesarem iuniorem
lib. I (fr. 11): 'tu si meam fidem praestiteris, quod
confido te esse facturum'. — et de Officiis lib. III (65):
'nam cum ex duodecim *tabulis satis esset ea praestari*
quae essent lingua nuncupata'. || Praestare, antecellere.

Vergilius lib. XII (19):

- 10 o praestans animi iuvenis!

34—35 Pax—tyr.; 1—3 Pax—fac.; 6 vel exhib.; 9—10
Praest.—iuvenis.

25—28 cf. *ad v. 18* || 28 socii: *corr. I. Dousa* || conparcere (comp.):
(*corr. B*) || 31 tus *A*⁴: lus *L*¹ || 33 maius *L B*⁴ || cui prosit *Mu.* ||
esse existimet *Mu.* || 36—37 cf. 324. 8 || 1—2 cf. 460. 14 || 3 VI
*A*⁴ || 4—5 ind. damno dare. M. Tullius. Praestare dic. cons.
benef. praest. op. *A*⁴ || Praest. dic.—ben. dare *ante v. 3 colloc.*
Mu. || 5 M. Tullius *secl. Mu.* || 8—9 tab.—quae ess. *om.*

Sallustius in Catilinae Bello (1, 1): 'omnis homines qui sese student praestare'. — Terentius Phormione (790):
 vir viro quid praestat?

M. Tullius in Verrem, Siciliensi (II, II, 191): 'nimirum illi non ingenio solum his patronis, sed fortuna etiam 15 praestiterunt'. — Lucilius lib. XXVII (XXVIII, 53):
 si facie facies praestat, si corpore corpus.

M. Tullius de Officiis lib. II (5): 'quid enim est, per deos immortalis! optabilis sapientia? quid praestabilis?' — et in Hortensio (66): 'itaque nec in 20 philosophia cuiquam cessit et vitae gravitate praestitit'. — Varro Quinquatrus (444): 'an hoc praestat Herophilus Diogenem?' || Praestat, utile est. Vergilius Aen. lib. III (429):
 praestat Trinacrii metas lustrare Pachyni.

Lucilius lib. XXX (36):

uti pecudem te asinumque ut denique nasci 25
 praestiterit.

M. Tullius de Senectute (33): 'ne vos quidem Titi Ponti centurionis viris habetis: num idcirco est ille praestantior?'

PIVM dicitur misericors, religiosum. Vergilius Georg. lib. III (513):

di meliora piis! 30

13—16 Ter. vir viro—praest.; 22—23 Praest.—Pach.; 29 Pium d. religiosum.

16 XVII *Quich.* || 17 si facie facies *E*: si facies *rell.* || 19—20 praestantius *codd.* *Cic.* || 21 *cf.* 69. 14 || 21—22 herophilus *codd.* *utrobique*: *corr.* *Iun.* || 22 diogene *codd.* *h. l.*: diogenis *codd.* 69: *correx*i (*Class. Rev.* XVI, 50) || utilius *Quich.*, *Mu.* || est *B^A D^A* (*cum B*): esse *L¹ A^A* || 23 trinacri *L¹ A^A*: trinacria *rell.* || 25 te *Iun.*: tu || denique *Ald.*: dentique || 28 ponticem (-tificem *A^A*) turini (ponti centurionis *H⁸*) || viri *A^A*: viri ex vi *L*: vires *B^A* || 29 misericors *E*: om. *rell.* || in bucolicis libro III (*III A^A*) *L A^A* || in Bucolicis (I, 70) * * * * idem Georg. lib. III *Mu.*

371. 372 M.

|| Pium, castum. Vergilius lib. VI (662):

quique pii vates.

1 PRAECIPERE est iubere vel monere. Vergilius || lib. XI (328):

ipsi numerumque modumque carinis
praecipiant.

et lib. IX (40):

5 namque ita discedens praeceperat optimus armis
Aeneas.

Terentius in Adelphis (433):

nam quid tu híc agas,
ubi, síquid bene praccípias, nemo obtémperet?

10 Lucilius lib. XXVI (8):

pórro amici est béne praecipere, Túsci bene praedícere.

M. Tullius de Officiis lib. III (13): 'nec omnino quicquam de eo genere praecipiendum fuisse'. — et in Hortensio (41): 'praecipiant haec isti, set facit nemo'.
|| Praecipere, praevenire. Vergilius lib. XI (491):

15 exultatque animis et spe iam praecipit hostem.

et lib. VI (105):

omnia praecepi atque animo mecum ante peregi.

PVLSATVM significat percussum. Vergilius lib. VI (609):
pulsatusve parens aut fraus innexa clienti.

31 vel cast.; 18 Puls. s. percussum.

2 ipse *A*⁴ (*non B*) || 5 praeciperat *L*¹ *A*⁴ || 8 namque tu *A*⁴ || 9 nemo] neme *A*⁴ || 11 Tusci b. pr. *Me.*: tueri bene praedicare || 13 deo gere *A*⁴ (*pro gère, i. e. genere*) || de eo gen. quicq. *codd. Cic.* || fuisse. et *Me.*: fuisset || 14 istis et || 15 spetam *L* *A*⁴ *ut vid.* (*petam Gen.*¹) || 17 praecipiatque *L*¹ *A*⁴.

M. Tullius de suppliciis (in Verr. II, v, 142): 'lictiores 20
circumsistunt valentissimi et ad pulsandos verberandosque
homines exercitativissimi'. || Pulsatum, violatum.

Vergilius lib. XII (286):

pulsatos referens infecto foedere divos.

PRODUCERE dicitur longius ducere. Vergilius Aen.
lib. II (637):

abnegat excisa vitam producere Troia.

25

Lucilius lib. XXIX (60):

ét si retinere hunc voles,
si longius te producturum et diutius.

M. Tullius de Senectute (46): 'conviviumque vici-
norum cotidie conpleo; quod ad multam noctem, quam 30
maxume possumus, vario sermone producimus'. — Varro
'Ovos λύρας (355):

valete et me palmulis producite.

|| Producere, prosequi. Vergilius lib. IX (486):

nec te, tua funera mater

produxi.

35

|| Producere, instituere. Terentius in Adelphis (314):
seni animam primum extinguerem ipsi, qui illud produxit
scelus.

Lucilius || lib. XXVI (88):

ducunt uxores, producunt quibus haec faciant liberos.

1

20—21 M. Tull. lict.—viol.; 24 Prod.—duc.; 33 Prod. pros.;
34—35 Virg. nec—produxi.

20 sex lict. Cic. || 21 ulentissimi *A⁴* (*pro ut, i. e. val.*):
violentissimi *D⁴* (*cum B*) || 24 longus *L¹ A⁴* || 28 spe l. *Mu.* ||
30 completo (compl.) *L A⁴*: conplecto (comp.) *B⁴ E* || 30—31 quod
max. *L* || 31 (Varro)—32 *post v. 33* (pros.) *collocat Passerat.* ||
32 valéteque et *Mu.* || 33 VIII *L A⁴* || 34 te om. *A⁴ D⁴ E* ||
35 cf. 435. 6 || 36 Prod., inst. * * * Prod., gignere *Quich., Mu.* ||
1—2 (ux.) cf. 360. 26 || 2 faveant *Mu.*

|| Producere, deducere. Terentius in Adelphis (402):

o, quin égomet produxi! . . .

6 || Producere, foras ducere. Terentius Heautontimorumen (144):

. . . produxi ac vëndidi . . .

M. Tullius in Verrem, in Frumentaria (II, III, 63):
'quid opus est Lollio? *nemo hoc nescit*; nemo tuorum amicorum, nemo abs te productus, nemo interrogatus'.

Lucilius lib. XXX (31):

10 producunt me ad te, tibi me haec ostendere cogunt.

PROLVVIES et INLVVIES significantiam habent parem.
est enim immunditia. Vergilius Aen. lib. III (216):

foedissima ventris

proluviis.

15 et (Aen. III, 593):

respicimus: dira inluviis.

Terentius in Heautontimorumen (294):

pannis óbsita,

neclécta, immunda inlúvia.

20 || Proluvies, profusio. Terentius in Adelphis (985):
quod proluvium? haec subito largitas?

PROIECTVM dicitur dimissum, derelictum. Vergilius
lib. VI (835):

proiece tela manu.

3 Prod. ded.; 6 Ter. produxi ac v.; 11—14 Prol.—prol.;
18—20 Ter. pannis—profusio.

4 qui meliores codd. Ter. || 5 foras om. A⁴ || in He. A⁴ ||
7 in del. Quich. || 8 nemo hoc nescit om. (propter homoeotel.) ||
11 et] set (praec. s) L¹ A⁴ || 12 est enim D⁴; est rell.: et est
ed. princ. || 15—19 secl. Mu. || 16 cf. 125. 27; 130. 7; 330. 5 ||
inluviis L A⁴ || 17 in om. L¹ || 19 inmundis A⁴ || 20—21 cf.
493. 14 || 21 quód p. quás istaec subitast l. Ter.: q. p. quae ista
haec subita est l. codd. 493 || 22 VII: (corr. H¹) || 23 p. t. m.]
proiecte (-tae) lanu L A⁴.

* * * Vergilius in Bucolicis (I, 75):

non ego vos posthac, viridi proiectus in antro.

25

|| Proiectum longe iactum, extensum. M. Tullius de
signis (in Verr. II, IV, 21): 'sed quod erat eiusmodi
loco atque ita proiecta in altum'. — Vergilius [in]
Aen. lib. III (699):

proiectaque saxa Pachyni

radimus.

30

M. Tullius de Republica lib. III (11): 'iustitia foras
spectat et proiecta tota est atque eminent'. — et de
Oratore lib. III (220): 'bracchium procerius proiectum,
quasi quoddam telum orationis'. || Proiectum, sub-
tractum. M. Tullius in Philippicarum lib. IV (fr. 1):
'quid hoc senatus consultum facit? clam te ex urbe ss
proieceris'.

PRAESTRINGERE, obtenebrare. Plautus in Milite
Glorioso (4):

praestringat oculorum áciem in acie hóstibus.

|| Praestringere, attingere. M. Tullius || de signis (in
Verr. II, IV, 105): 'ignoscite: rei magnitudo me breviter
praestringere atrocitatem criminis non sinit'. || Prae-
stringere, radere. M. Tullius in Philippicis lib. II (102):
'cuius quidem vomere portam Capuae paene praestrinxit'.

36—37 Praest.—oc. aciem; 1 Praest. comp. coll.; 2—4
M. Tull. rei—praestrinxi.

24 Proi., iacens, recubans suppl. Quich.; lacunam sign. Mu. ||
26 longe actum A⁴ || 28 loco om. A⁴ || in om. A⁴ || 29 panni A⁴ ||
31 III Maius: II || 32 expectat L B⁴ || proiectat L B⁴ || 35 sc
(i. e. senatus consultum) L B⁴: sunt (8) A⁴ || qui hoc senatus
consulto facto clam C. F. Mueller.: quid? hoc sen. cons. fuit,
cur clam Mu. || fecit ut Roth. || proieceres Mu., Roth. || 86—87
cf. 34. 21 || 1 att.] ingere A⁴: compendiose colligere D⁴ ||
2 me] ne (om. D⁴) || 4 praestrinxi A⁴ D⁴: -xisti L B⁴: per-
strinxisti codd. Cic.

- 5 POSCERE, accipere. Varro Parmenone (399): 'in quibus partibus, in argumentis Caecilius poscit palmam, in ethesin Terentius, in sermonibus Plautus'. || Poscere significat petere. Vergilius lib. XII (82):
poscit equos gaudetque tuens ante ora frementis.

- 10 Plautus in Aulularia (336):
ubi síquid poscam usque ád ravim poscám prius.

Varro *Γνωθι σεαυτόν* (206):
non súbsilis ac plaúdis, et ab Aráto posces ástricam corónam?

- 15 || Poscere, provocare. Vergilius lib. VIII (614):
aut acrem dubites in proelia poscere Turnum.

M. Tullius prima secundae actionis in Verrem (66):
'poscunt maioribus poculis'. || Poscere, adversari.

- Vergilius lib. V (26):
equidem sic poscere ventos
20 iandudum et frustra cerno te tendere contra.

PROFERRE, palam facere. Lucilius lib. XXVII (5):
proferat ergo iam, vester ordo scelera quae in se admiserit.

- || Proferre, protendere. M. Tullius de Republica lib. III (24): 'sapientia iubet proferre opes, amplificare divitias'.
25 PENETRARE, cum vi ingredi, sicuti plerumque. || Penetrare, exire, proripere. Plautus Trinummo (276):
quo illic homo foras se penetravit aedibus?

25 — 26 Pen.—proripere.

5—6 'in q. p.?' 'in arg.' etc. *Mu.* || 6 parmam *A⁴* ||
10—11 cf. 164. 13 || 11 poscas u. *codd. h. l.* || 13—14 cf. 135. 25 ||
13 subsiliis (subtiliis *L*, non *E*) *codd. h. l.* (*in E¹ superscripta sunt et erasa tunc cum non, ut vid.*): fort. tun, †Écume †,
| non || plaudes *codd. h. l.* || aratro *A⁴* || poscis *Me.* || 15—16
cf. 241. 6 || 22 proferam *Lachm.* || ego iam v. o. *Lachm.*: iam
ergo o. v. *Mu.* || sc. or. *L¹* || in te(?) *Mu.* || 24 prof. om. *A⁴* ||
augere opes, ampl. div., prof. finis *cod. Cic.* || 25 sicut *A⁴ D⁴* ||
27 fortasse || ex aed. *codd. Pl.*

PARITER, ex aequo. Novius Decuma (14):

quód profanaví modo,
sí tris mensae sint in aede, út pariter dispértiam. 30

Afranius Abducta (2):

dispertiantur || patris † bona. 1

|| Pariter, convenienter. Titinius Prilia (79):

ne tu istum edepol † media extulisti pariter ut dignus fuit.

|| Pariter, similiter. Afranius Omine (226):

.. tibi in utrâque parte póllet et paritér potest. 5

Pacuvius Niptra (248):

páriter te esse erga illum video, ut illum ted ergá scio.

Plautus Aulularia (21):

is ex se hunc reliquit, qui hic habitat filium,
paritér moratum ut páter atque avus eíus fuit. 10

POSTERIUS dicitur tardius vel secundo. || Posterius,
minus. Plautus in Asinaria (63):

postérius istuc dícis quam credó tibi.

POSTVLARE intellegitur apertissime quam habeat signi-
ficantiam, ut est poscere. Terentius in Andria (189; 165): 15

álios mores póstat.

dehinc póstulo ut nihil sit morae.

11—12 Post. dic.—minus.

29 profanari: *corr. Both.* || 30 sint *Ribb.*: sim || si tris menses absim, in aede *Bergk.* || pariter ut *Both.* || dispertiant *Bergk.* || 1 partris *L*¹ || *fort. disp. pariter (par in archetypo) bo.* || 3 medica, extulisti *Bue.*: inedia extulisti *ed. a. 1476*: aedi exclusti *Mu.*: extulisti (expulisti?) (*om. media*) *Ribb.* || ut d. f. *om. EB* || 5 tibiis *Mu.* || in utramque partem *Both.* || 7 ted *Voss.*: te || ut illunc erga te *Umpfenbach.* || 9 qui hic nunc h. *Pl.* || 10 avusque eius *Serv. in Georg. I, 189*: avusque huius *codd. Pl.* || 15 id est p. *Mu.* || 17 dehinc póstulo, sive aéquomst, te oro, Dáve, ut redeat iam in viam * * * (165) si évenat, quod póstulo | in Pámphilo ut nil s. m. *Mu.*, *fort. recte.*

375. 376 M.

|| Postulare, velle. Plautus in Asinaria (506):
 ubi piem pietátem, si istoc móre moratám tibi
 20 póstulem placére, mater, míhi quo pacto praécipis?

idem Aulularia (589):

nám qui eri ex senténtia servíre servus póstulat.

PARET, obsequitur. Vergilius lib. I (689):

paret Amor dictis carae genetricis.

25 || Paret, videtur, ostenditur. Vergilius lib. X (176):

cui pecudum fibrae, caeli cui sidera parent.

PORTENTA dicuntur quae aliquid portendunt, ut saepe.

|| Portenta, inania quaedam et inridenda. Cicero Tusculanarum lib. I (11): 'aut quid negoti est haec poetarum
 30 et pictorum portenta convincere?'

PROTINVS ubicumque lectum est contra usum intellectus communis, quo statim significare creditur, positum invenitur ut sit protinus porro ac sine intermissione, continuo; quod iunctum tenus eius significantiam confirmat
 1 adverbii. Vergilius || namque in quocumque loco protinus posuit, sub hoc sensu intellegendum reliquit. et quoniam nonnulli veterum pro eo quod protinus est protinam vel protinis converterunt, exempla de his
 5 necessaria decerpenda sunt. Afranius Epistula (107):

cómissatum prótenis rectá domum
 digrédimur.

23 Par. obsequitur; 25 — 27 Paret — protendunt; 28 — 9 Port. — regionibus.

18 — 20 cf. 151. 15 || 19 ubi opem *codd. h. l.* || si istuc (sistuc *A⁴*) *codd. h. l.* || m. m.] memoratam *L B⁴* || 20 postulam *A⁴* (non *B*) || mater mihi *codd. 151*: martem tibi *codd. h. l.* || quo] quoque *A⁴* || 22 ero *codd. Pl.* || 27 protendunt *A⁴ D⁴* ut *vid. E* || 29 est *om. D⁴* || 33 protinus *secl. Mu.* || 33 — 34 iter missione continua *A⁴ D⁴* || 34 confirmet *Mu.* || 5 necessario *Carrio.*

Plantus in Astraba (fr. 15):

dare pédibus protinam sése ab his regiónibus.

idem Curculione praepositione addita (363): 10

óstium ubi prospéxi, exinde me ílico in protenám dedi;

quasi in longam fugam. — Naevius in Colace (35):

ubi vídi, exanimabíliter tímíduš pédibus protinam mé dedi;

id est pedibus longius fugi. Varro etiam de Lingua Latina lib. VII (107) vel protinam vel protinus continua- 15
tionem vel praeteritae vel futurae longitudinis dicit. et tamen quoniam, ut mihi videtur, potest *esse* eius adverbii enuntiatio varia, significantia eius mutata pro locis exemplis testibus designanda est || Protinus, insequenter, deinceps.

Vergilius [in] Georg. lib. IV (1):

protenus aerii mellis caelestia dona 20
exsequar.

et (Aen. X, 561):

protinus Antaeum et Lucam, prima agmina Turni,
persequitur.

et (Aen. XI, 690): 25

protinus Orsilochem et Buten, duo maxuma Teucrûm
corpora.

et (Aen. III, 291):

protinus aerias Phaeacum abscondimus arces.

|| Protinus, iugiter et continue. Sisenna Hist. lib. I (6): 30
'nocte consumpta postero die per incertas vias Aeserniam,

28—9 Port.—reg.; 11—12 idem hostium—fug.; 13—14
Nevius ped.—fugi; 18—20 Prot. etiam ins. et deinc.—dona;
30 Prot.—continue.

8—9 astruáda (-ta *L*) dare: *corr. Iun.* || 10 positione *Mu.* ||
11 conspexi *codd. Pl.* || in protenam *E*: protenam *rell.* || 13 ti-
medus *LB⁴*: tamedus *A⁴* || 14 pedibus *del. Iun.* || 15—16 con-
tinuatione: (*corr. H³*) || 17 esse *add. Quich.* || 19 in *om. A⁴*
(*cum E*) || VII *A⁴* (*non B*).

376. 377 M.

inde Romam protenus profugerant'. — idem lib. IV (51):
 'castra de planitie convertit in montes, ut crebro † fer-
 culis protinus procedendo posset intra fines Aesculapiorum
 pervenire'. — Tubero Hist. lib. I (1): 'siquod a
 35 parentibus acceptum protinus antiqui memoriae tradi-
 derunt'. — Vergilius lib. X (338):

1 huic frater subit || Alcanor fratremque ruentem
 sustentat dextra; traiecto missa lacerto
 protinus hasta fugit servatque cruenta tenorem.

idem (Aen. VII, 601):

5 mos erat Hesperio in Latio, quem protinus urbes
 Albanae coluere sacrum.

et lib. III Aen. (414):

haec loca vi quondam et vasta convulsa ruina,
 tantum aevi longinqua valet mutare vetustas,
 10 dissiluisse ferunt, cum protinus utraque tellus
 una foret.

et lib. IX (337):

felix, si protinus illum
 aequasset nocti ludum in lucemque tulisset!
 15 || Protinus, statim. Vergilius Aen. lib. IV (196):
 protinus ad regem cursum detorquet Hiarbam.

34—36 Tubero siquod—trad.; 5—6 Terent. mos—sacr.;
 15—16 Prot.—Hiarbam.

32 profugerunt(?) Mu. || 33 de planitie Iun.: de paniae
 (-ie) || ut retro Roth. || 33—34 f.] per collis Roth.: per callis
 Mu. || 34 protinus semel L¹ B⁴ || Asculanorum Iun. || 35 antiquae:
 corr. Me. || 36 XII || 1 atcanor fratremquae rentem L¹ A⁴ ||
 3 ten.] tereñ A⁴, terentius D⁴ || 7—8 (quond.) cf. 341. 10 ||
 7 Aen. del. (?) Mu. || 12—14 cf. 244. 14 || 12 VIII: (corr. B) ||
 15 III || 16 cursus codd. Verg. || hirbam L¹ A⁴.

|| Protinus, longe, porro. Vergilius lib. VII (513):

cornuque recurvo

Tartaream intendit vocem, qua protinus omne
intremuit nemus et silvae insonuere profundae.

20

idem Vergilius lib. VIII (157):

nam memini Hesionae visentem regna sororis
Laomedontiadem Priamum, Salamina petentem,
protinus Arcadiae gelidos invisere finis.

|| Protenus, valde. Vergilius in Bucolicis (I, 12):

25

en ipse capellas

protinus aeger ago;

ut sit: animo et corpore valde aeger; aut si aliud enuntiat,
refertur ad illud *ago*, ut sit: longe, porro ago. || at ipsum
tenuis, licet, ut positionem acceperit, ita significatione so
varietur, tamen maxime finem terminumque designat.

Vergilius in Georg. lib. II (1):

hactenus arborum cultus et sidera caeli.

idem Vergilius lib. XI (823):

hactenus, Acca soror, potui.

idem Vergilius lib. X (210):

35

laterum tenuis hispida nanti,

frons hominem praefert.

idem lib. II (553):

capulo tenuis abdidit ensem.

29 — 32 Actenus licet — caeli.

20 contr. *codd. Verg.* || 21 *Verg. del. ed. princ.* || 23 laome-
dantiadem: *corr. E* (-ontiaden *B*) || 28 (s. et an. et *B*) || aegra (*Gen.*¹)
vel -ro (*Gen.*² *B*) ut (at *B*) *A*⁴ || 29 ago *add. Mu.* || si *L A*⁴
(non *E*) || 29 — 30 at ipsum tenuis *E*¹ *H*²: ad (at) ipsum ac-
tenus *rell.* || 30 ut praepositionem *L B*⁴ || 33 (id.) — 34 *om. L B*⁴
(non *E*¹) || *cf.* 268. 23 || 33 *Verg. del. Mu.* || 34 potu *A*⁴ (non *B*) ||
35 idem *om. L*¹ || *Verg. om. ed. princ.* || XI || 37 *cf.* 535. 25 ||
pefert *A*⁴ (non *B*): refert *L*¹ || 39 addidit *A*⁴ (non *B*): addit *L*¹.

40 idem Vergilius in Georg. lib. III (53):

et crurum tenuis a mento palearia pendent.

idem Vergilius [in] Aen. lib. III (426):

et pulcro pectore virgo

pube tenuis.

1 PLAGA, spatium amplissimum vel caeli vel || agri.
Vergilius lib. VII (227):

in medio dirimit plaga solis iniqui.

|| Plagae rursum maculae retiales. Vergilius in Aen.
lib. IV (131):

5 retia rara, plagae, lato venabula ferro;
Massylique ruunt equites.

|| Plaga, aliquando pars lecti, aliquando omnis. Pacuvius
Atalanta (46):

etsi metuo picta de plaga pallam;

ut sit plaga quem nunc dicimus clavum. — Varro
Prometheo (434):

10 ebúrneis lectis ét plagis sigillatis.

Afranius (412):

pallam fác cito,
Démea, et plagulám de lecto; pélis demitte órđine.

1 — 5 Plaga — ferro; 7 — 10 Plaga — sigillatis.

40 — 44 *secl. (?) Mu.* || 40 Verg. in *om. Ald.* || in *om. E* ||
42 Verg. in *om. Ald.* || in *om. A⁴* || 2 in *georg. lib. IIII L A⁴* ||
3 *diremit L A⁴* || 4 — 5 (*pla.*) *cf. 369. 17* || 6 *massyli querunt*
(*quaer.*) *A⁴ (non B) B⁴* || 8 *pieta de A⁴: pietate D⁴ (cum*
Gen.² B) || *plaga palga pallam L ante corr.: (pl. palam L³ H³)*
palla plagam Ribb.: plaga (del. pal.) Mu.: fort. pl. fallam ||
9 *quem Me.: quae (quam H³)* || 12 *palam* || *fac cito Neukirch.:*
facito E¹: facto rell. || 13 *demet et A⁴: demas et quidam ap.*
Mu.: deme meam et Neukirch. || *plagilam A⁴* || *dimitte: corr.*
Palmerius || in *ordine: corr. ed. princ.*

PARVMPER, ut saepe, interim et parvo tempore.
 || Parumper, cito et velociter. Vergilius lib. VI (382): 16
 pulsusque parumper
 corde dolor tristi: gaudet cognomine terrae.

Ennius Annali lib. I (45):

te sane † neta precor, Venus, et genetrix patri' nostri,
 ut me de caelo visas cognata parumper. 20

idem in eodem (I, 59):

indotuetur ibi lupu' femina, conspicit omnis;
 hinc campum celeri passu permensa parumper
 conicit in silvam sese.

INCIPIT PER R LITTERAM.

25

RESTARE dicitur superesse. Terentius in Andria (166):
 restát Chremes,
 qui míhi exorandus ést.

M. Tullius de Senectute (46): 'nec cum aequalibus
 solum, qui pauci admodum restant, sed cum vestra etiam so
 aetate'. — Vergilius Aeneidos lib. II (70):

aut quid iam misero mihi denique restat?

|| Restare, resistere. Vergilius Aen. lib. IV (323):

hospes.

hoc solum nomen quoniam de coniuge restat. 35

M. Tullius de Finibus Bonorum et Malorum (V, 74):
 'nullam quaerentes voluptatem Stoici restant'.

26—28 Rest.—est; 33 Rest. resistere; 37—3 M. Tull.
 null.—appellavit.

19 te nunc sancta *Columna*: te sale nata *Vahlen*.: *fort.* te
 sancta || te *g. Vahlen*. || 20 cognata *E*¹: cognota *L A*⁴: cog-
 nita *B*⁴ || 23 h. c. *Columna*: in campo || perm. *Columna*: prae-
 mens (pre.) || 25 om. *A*⁴ || 29—30 cf. 236. 5.

RELIGIO est deorum cultura. Vergilius Aen. lib. VII (II, 715):

religione patrum multos servata per annos. ||

- 1 || Religiosos quoque dies infames vel infaustos lib. XI
 Commentariorum Grammaticorum (fr. iv) Nigidius appel-
 lavit. — M. Tullius ad Atticum IX (5, 2): 'maiores
 nostri funestiorum diem esse voluerunt Aliensis pugnae
 5 quam urbis captae, quod hoc malum ex illo: itaque alter
 religiosus etiam nunc dies, alter in vulgus *ignotus*'.
 || Religio, metus vel sollicitudo. Varro *Ἀνθρωποπόλει*,
περὶ γενεθλιακῆς (36):

non fit thesauris, non auro pectus solutum;
 non demunt animis curas ac religiones
 Persarum montes, non atria diviti' Crassi.

- 10 Lucretius lib. I (62):

humana ante oculos foede cum vita iaceret
 in terris, oppressa gravi sub religione.

Vergilius lib. VIII (349):

- iam tum religio pavidos terrebat agrestis
 15 dira loci.

Terentius in Andria (940):

dignus es
 cum tua religione, odium! nodum in scirpo quaeris . . .

37—3 M. Tull. null.—app.; 17—21 Ter. dig.—religiosi.

38—39 Verg. Aen. lib. VII (172) horrendum silvis et reli-
 gione parentum, idem lib. II rel. patr. *Quich.* || 1 X A⁴ ||
 3 nono] non || 4 diem] viam B⁴ || alienis L B⁴ || 5 quam]
 quod || orbis L A⁴ || 5—6 alt.—alt.] aliter—aliter || 6 religiosos
 A⁴ B⁴ || ign. om. || 8 non auris d.: auris del. *Iun.* (ex v. 7
illatum, qui in arch., ut in A⁴, sic scriptus est: NON FITIHENS
auris etc.): non animis d. c. *Scal.*: non aeris d. c. (?) *Mu.* ||
 demunt L¹ || 10—12 cf. 314. 30; 327. 1 || 11 fede B⁴ (cum B):
 fide L A⁴ || 12 in marg. asteriscum appos. *Gen.*⁵ || 18 odio D⁴.

Lucilius lib. XXIX (95):

.. anno vertente dies 20
taetri, miseri ac religiosi.

M. Tullius de Officiis lib. II (51): 'item est habendum religioni, nocentem aliquando, modo ne nefarium inpiumque, defendere'.

RARVM consuetudine infrequens significat. Vergilius Aen. lib. IX (508): 25

qua rara est acies interlucetque corona.

M. Tullius de Officiis lib. I (136): 'sic ad hoc genus castigandi raro invitique veniamus'. || Rarum, electum. Vergilius in Georgicon lib. IV (130):

hic rarum tamen in dumis holus. 30

RVERE, decipi. M. Tullius de Officiis lib. III (54): 'si hoc non est emptorem pati ruere et per venditorem in maximam fraudem incurrere?' || Ruere rursum significat cadere. Vergilius Aen. lib. II (290):

ruit alto a culmine Troia.

M. Tullius de suppliciis (in Verr. II, v, 12): 'quae 35 cum accidunt, nemo est quin intellegat || ruere illam rem 1 publicam'. || Ruere, effundi. Vergilius lib. VI (44):

unde ruunt totidem voces, responsa Sibyllae.

17—21 Ter. dig.—rel.; 33—34 Ru. sign. cad.—Troia;
1—2 M. Tull. nemo—publicam.

19—21 post v. 5 (ign.) collocat Quich.: Terentiano exemplo Lucilianum praepos. *DA* || 20 uertentei Mu. (troch.) || 22—23 cf. 438. 3 || 23 ne om. *LB^A* (cum *B*) || 27 sic *L* ex corr.: sit *rell.* || 28 veniemus *codd.* Cic. || 30 indolis holus *BA*: ei (et *Gen.²*) indolis holus *AA* (non *B*): om. *L* (unius versus spatio relicto) || 31 IIII *L¹BA* || 32 est emptorem p. *E¹*: es temptore p. *AA*: es tempore p. *LB^A* || 32—33 et per errorem in Cic. || 34 a om. *DA* (cum *B*) || 1 qui int. *LB^ADA* (cum *B*).

idem Vergilius in Georgicon lib. III (I, 324):

5 ruit arduus aether.

|| Ruere, inruere sine cautela. Vergilius lib. X (811):
quo, moriture, ruis maioraque viribus audes?

Lucilius lib. XXX (113):

 ruis hoc et colligis omnia furtim.

10 || Ruere, eruere, levare. Vergilius lib. XI (211):
 et confusa ruebant
ossa focis.

idem Aen. lib. I (84):

 totumque a sedibus imis

15 una eurusque notusque ruunt.

|| Ruere, diruere, complanare. Vergilius Georgicon lib.
I (104):

quid dicam, iacto qui semine conminus arva
insequitur cumulosque ruit male pinguis arenae?

Terentius in Adelphis (319):

20 ceteros ruerem, ágerem, raperem, túnderem et prostérnerem.

|| Ruere, erigere, extollere. Vergilius *Georg.* lib. II (308):
 et ruit atram

ad caelum picea crassus caligine nubem.

et Aeneidos lib. II (250):

25 vertitur interea caelum et ruit oceano nox.

|| Ruere, dividere. Vergilius Aeneidos lib. I (35):
 spumas salis aere ruebant.

6—7 Ru.—aud.; 10 Ru. er. lev.; 14—20 Virg. tot.—prost.

4 Verg. *om. ed. princ.* || 4—5 lib. III (470) ruit aequore turbo, et lib. I ruit ard. aeth. *Quich.* || 8—9 cf. 272 28 (s. v. colligere, auferre) || 13 Aen. *secl. Mu.* || II: (*corr. B.*) || 16—20 *Virgili exemplum Terentiano postpos. DA* || 18 cf. 164. 9 || 20 ceteros *H^o: cicerós rell.* || 21 *Georg. add. ed. a. 1476 (praec. uerg.)* || 24—25 cf. 328. 21.

IV. DE VARIA SIGNIFICATIONE SERMONVM. 607

380. 381 M.

RIGIDVM significat frigidum. Vergilius in Georgicon lib. II (316):

tellurem borea rigidam spirante moveri.

|| Rigidum, erectum. Vergilius in Bucolicis (VI, 28): 30
tunc rigidas motare cacumina quercus.

et Georgicon lib. I (508):

et curvae rigidum falces formantur in ensem.

|| Rigidum, durum. Vergilius Georgicon lib. III (363): 35
vestesque rigescunt
indutae caeduntque securibus umida vina.

RELATVM dicitur perlatum, dictum a M. Tullio ad Caesarem iuniorem lib. I (fr. 12): 'sed haec videbimus, cum legati responsa rettulerint'. || Relatum, conversum.

Vergilius lib. XI (425):

multa dies variusque labor mutabilis aevi 40
rettulit in melius. ||

REDDERE, reponere. Plautus Mostellaria (108): 1

tēpestās venít,
cónfringít tégulās ímbricésque; ibí
dóminus índiligéns réddere áliás nevúlt.

|| Reddere dicitur acceptum restituere. Terentius in 5
Phormione (56):

siquís quid reddit, mágna habendast grátia.

|| Reddere, facere. Lucilius lib. XXIX (61):
pluteós excudet téctaque et testúdines
reddét.

28—31 Rig.—querc.; 34 Rig. dur.; 37 Rel. d. perlatum;
39 vel conv.; 1—5 Redd.—rest.; 7—9 Redd.—reddet.

31 (tum B) || 33 conflantur Verg. || 35 rigent L: riguntur (Gen.¹) vel rigentur (B) vel rigent (Gen.²) 44 || 36 (caed.—vi.) cf. 272.12 || 37 dicitur del. Quich. || 8 excutit: corr. Mu.²: excudit Iun.: excutiet Mu.¹ || 9 reddit Quich.

10 || Reddi, advehi. Vergilius lib. VI (18):
redditus his primum terris.

|| Reddere, exponere et dare. Plautus in Aulularia (45):
tibi égo rationem réddam, stimulorúm seges?

REMI sunt navales pedes, sicuti plerumque. || Remos
15 remiges Vergili auctoritate possumus dicere, ut [in] lib.
V (152):

quem deinde Cloanthus
consequitur, melior remis, sed pondere pinus
tarda tenet.

REFERRE, recensere. Vergilius in Bucolicis (VI, 85):
20 cogere donec oves stabulis numerumque referre
iussit.

|| Referre, adscribere. Varro Eumenidibus (147):
'forenses decernunt ut Existimatio nomen meum in sano-
rum numerum referat'. || Referre significat perferre,
indicare. Vergilius Aeneidos lib. II (547):

25 referes ergo haec et nuntius ibis
Pelidae genitori.

Lucilius lib. XXVI (91):

† quód is intellegébar posse, † haúd ad paucos réttuli.

|| Referre, ostendere. Lucretius lib. I (75):
30 unde refert nobis victor, quid possit oriri,
quid nequeat.

12—13 Redd.—redd.; 22—25 Ref.—ibis.

10 Reddere a.: *corr. Quich.* || 12—13 *cf.* 395. 18 || 14—15
Remos rem. *E* (*cum H³ B*): Remus *rell.* || 15 remiges *E* (*cum H³*):
regis *A⁴*: remigis *L B⁴* || in *om.* *A⁴* || 15—17 (cons.) *cf.* 270. 13 ||
16 quam *codd. h. l.* || 19 censere *L A⁴* (*praec. re*): recensere *B⁴*
19—20 (stab.) *cf.* 265. 1 || 21—22 *cf.* 285. 28 (s. v. decernere)
23 in ins. *Popma* || 24 sign.] dicitur *D⁴* || 27 XXXVI: (*corr. G B*)
28 quo is *E¹*: *fort.* quo (*sc.* ad populum), si || -ebat *Ald.* ||
nosse *F. Dousa*: *fort.* Persi || haúd aut p. *E¹*: aut p. *A⁴*: ad
p. *L¹*: haúd p. *B⁴* || nosse me rem, haúd p. *Mu.* || 30 novus
dictor || qui p. *A⁴* (*non B*): quis p. *L B⁴*.

|| Referre, revocare. Vergilius lib. X (794):

ille pedem referens et inutilis inque ligatus
cedebat.

M. Tullius de signis (in Verr. II, iv, 65): 'cum iam ³⁵
satis perspexisse videretur, tollere incipiunt, ut referrent'.

— idem de Officiis lib. II (77): 'uti eo, unde digressa
est, referat'. — Plautus in Asinaria (158):

quo magi' te capessis, aëstus te in portum refert.

|| Referre, reddere. Vergilius lib. || VIII (560):

o mihi praeteritos referat si Iuppiter annos,
qualis eram.

Lucilius lib. XXIX (49):

quod te intromisi, gratiam referat mihi.

RIMARI dicitur scrutari, quaerere. Vergilius lib. XI (748): ⁵

et partis rimatur apertas.

idem lib. VII (507):

quod cuique repertum
rimanti, telum ira facit.

Pacuvius Atalanta (71):

10

cum incultos pervestigans rimarem sinus.

Accius † Ilione (Pacuv. 203):

aut stagnorum humidorum rimarem loca.

32—33 Ref.—ref.; 38—1 Plaut. quo—annos; 5 Rim.—vel
quaer.; 11 Pacuv. cum—sinus.

32 X E: XI *rell.* || 33 ligatos *A⁴L³* || 36 referent *A⁴* ||
37 uti *Mu.*: ut in *A⁴*: ut *LB⁴* || 37—38 *cf.* 247. 15; 266. 14 ||
38 te in altum cap. *codd.* 247, 266 (*cum Pl.*) || 4 referas
I. Dousa || 11 rimare *E¹A⁴*: inrimare *LB⁴*: rimarer *Voss.* ||
12 accuius *L* (*non E*): Pacuvius *Roth.* || 12—13 Iliona ut *Mu.*:
fort. Diome. aut || 13 hum. *Voss.*: humorem || loco *A⁴*.

Varro *Lege Maenia* (233):

- 15 . admirantes, quod sereno lumine
tonuisset, oculis caeli rimari plagas.

|| Rimari, expleri. Vergilius lib. VI (599):
rimaturque epulis habitatque sub alto
pectore.

- 20 || Rimari, inhabitare. Vergilius Georg. lib. I (384):
dulcibus in stagnis rimantur prata Cahystri.

RVMPERE significantiam habet manifestam. Vergilius
lib. X (233):

rumpimus invitae tuae vincula;

et plerumque. || Rumpere, defetigare. Terentius in
Hecyra (435):

- 25 ut me ambulando rumperet.

Afranius in *Epistula* (127):

ego misera risu clandestino rumpier.

Lucilius lib. XXX (124):

quae quondam populo risu res pectora rumpit.

- 30 idem lib. XXVII (43):

. . contenturum, cum me ruperint, summa omnia
fecerim.

22 Rump.—man.; 24—25 Rump.—rumperet.

14—16 cf. 369. 13 (s. v. *plaga*) || 15 nos adm. *codd.* 369 ||
16 ton. *Iun.*: comisset *codd.* h. l.: tenuisset *codd.* 369 || 18 r.
oculis: (*corr.* B) || 21 rimatur L¹ A⁴ || 23 rupimus *Verg.* || 24 ut
pl. B⁴ || 25 me in amb. D⁴ || 26—27 cf. 503. 17 || 27 miseris
A⁴ (miseri sub B, miser risu *Gen.*²): miso *codd.* 503 || 29 po-
puli oris aures (-ris A⁴): *corr.* *Madv. Adv. Crit.* I, 73, *Mu.*:
populis ora, aures *Mu.*¹ || 30—32 cf. 88. 12 (s. v. *contenturum*) ||
31 contentu cum A⁴: contentum cum L: contemptum cum B⁴ ||
me ruperint (rump.) L B⁴ (*cum codd.* 88): eruperint A⁴: me
ruperim *Iun.*

|| Rumpere, dissicere. Vergilius in Bucolicis (VIII, 71):
frigidus in pratis cantando rumpitur anguis.

|| Rumpere, retentum proferre, diu tacita dicere. Vergilius 35
lib. X (63):

quid me alta silentia cogis
rumpere?

Terentius in Eunucho (550):

iámne rumpere hóc mihi licet gáúdium?

|| Rumpere, introire. Terentius in Eunucho (996): 40
césso huc intro rumpere.

ROGARE, poscere. Lucilius lib. XXVI (92):

férri tantum sí roget me, nón dem, quantum aurí petit;
sí secubitet, sic quoque a me, quae roget, non ímpetret. ||

Plautus in Asinaria (778):

spéctandum necui ánulum det néque roget. 1

|| Rogare dicitur deprecari, poscere. M. Tullius in
Verrinis, in Divinatione (3): 'rogare et orare ne eos
supplices aspernarer'. — Vergilius Aen. lib. VII (229): 5

litusque rogamus
innocuum.

|| Rogare, quaerere, scitari. M. Tullius ad Caesarem
iuniorem lib. I (fr. 2): 'roga ipsum, quemadmodum ego
eum Arimini acceperim'. — Terentius in Andria (123): 10

35—37 Rump.—rump.; 42 Rog. posc.; 3 vel deprecari;
8 Rog. quaer. scisc.; 9—10 M. Tull. roga—acceperim.

33—34 cf. 311. 8 || 35—37 cf. 182. 27; 237. 27 || 39 erum-
pere Ter. || licet mihi Ter.: mihi lacet *LB* 4: mihi iacet *AA*:
mihi placet *E*¹ || 42—43 cf. 366. 22 (s. v. petere) || 44 sic q.
Gulielm., *Fruter.*: si q. || 1—2 cf. 402. 19 || 2 aullum *codd. h. l.* ||
3 deprecare *L*¹ *AA*: precari *Mu.* || poscere *secl. Mu.* || 3—4 cf.
360. 37 || in Verrem Divin. *Quich.* || 5 aspernarer *H*³ (*cum*
codd. 360): -ret *rell.* || 5—7 cf. 325. 28 || 5 *I L AA* || 8 scisci-
tari *D*⁴ || 8—9 cf. 239. 23 (s. v. accipere) || 9—10 eum ego
codd. 239 || 10 acciperem *AA*.

accedo ad pēdissequas;

quae sīt, rogo.

|| Rogare, instituere. M. Tullius in Philippicis lib. II (72):
‘ego ad eum belli civilis causam adtuli; ego leges per-
15 niciosas rogavi’. — Lucilius lib. XXVII (XXVIII, 56):
consilium patriae legumque oriundu’ rogator.

REMISSVM, laetum. M. Tullius de Oratore (III, 30):
‘quis umquam res praeter hunc tragicas paene comice,
tristis remisse?’ || Remissum significat concessum.
Vergilius lib. X (828):

20 manibus et cineri, si qua est ea cura, remitto.

|| Remissum, missum. Lucilius lib. XXIX (54):

cohibēt domi
maestūs se, Albinus répudium quod filiae
remísit.

25 || Remittere, delectare. M. Tullius in Hortensio (31):
‘quaero enim, non quibus intendam rebus animum, sed
quibus relaxem ac remittam’. — idem de Senectute (28):
‘sed tamen est senis sermo quietus ac remissus’.

RECIPERE, promittere, polliceri. Varro Bimarco (60):
30 ‘ebrius es, Marce. Odyssian enim Homeri ruminari
incipis, cum περὶ τρόπων scripturum te Seio receperis’.
|| Recipere, extinguere, prosternere. Vergilius lib. IX (347):

totum cui conminus ensem
condidit adsurgenti et multa morte recepit.

14 eam: illum *codd. Cic.: corr. Me.* || 15 XXVIII *Mu.* ||
16 oriundis *A⁴* || rogator *E A⁴* (orator *B*): progator *L B⁴*
(propagator *L³*) || 17—18 *cf. 513. 28* || 18 hunc *E¹*: huc *rell.* ||
21—23 (*Alb.*) *cf. 350. 31* (s. v. maestum) || 25—27 (*relax.*) *cf.*
329. 6 (s. v. intendere) || 26—27 sed qui *A⁴* || 29 Recedere:
(*corr. H³*) (*pro* Recepere; *quod hab. L¹ A⁴ v. 35*) || repromittere
A⁴ || 30—31 (*Od.—inc.*) *cf. 480. 18* (s. v. ruminatur) || 30 rumi-
rari *L¹*: rumerari *A⁴* || 33 totum *L¹*: tum *rell.*

|| Recipere dictum est datum accipere. || Recipere, accipere. 36
 M. Tullius de Officiis lib. III (48): 'Cyrsilum || quen-
 dam, suadentem ut in urbe manerent Xersemque reciperent, 1
 lapidibus obruerunt'. — Varro Meleagris (298): 'quem
 idcirco terra non cepit et caelum recepit'. || Recipere,
 revocare. Lucilius lib. XXIX (45):

primum éx advorso síquod est cenáculum,
 quo récipiat te. 5

Vergilius Aen. lib. II (524):

sic fata recepit

ad sese.

M. Tullius de Officiis lib. III (45): 'qui cum ad 10
 diem se recepisset, admiratus eorum fidem tyrannus'.
 || Recipere, exceptum facere. Plautus Trinummo (193):

"úbi nunc adulescens habet?" —

"postículum hoc recépit, cum aedis vénderet."

Cicero de Oratore lib. II (226): 'et dicis te, cum 15
 aedes venderes, ne in rutis quidem et caesis solum tibi
 paternum recepisse'.

REDVNDARE, redire. || Redundare, abundare, super-
 esse. Lucilius lib. XXVIII (37):

primó redundat aúrum ac thensaurí patent.

17—19 Red. abund.—patent.

35 datum *secl. Mu.* || Rec. acc. *om. ed. princ.: fort. Rec. ad*
se acc. vel Rec. exc. || 36—1 *cf. 349. 23* || 1 *suadente A⁴* ||
maneret codd. h. l. || *sersemque L¹ A⁴* || *reciperunt A⁴ (-cep- B)* ||
 2—3 *cf. 253. 4 (s. v. capere)* || 3 *recipit codd. h. l.* || 3—4 *Rec.,*
referre, rev. (?) Mu. || 5 *primo A⁴* || 8 *sic effata B⁴: sic ore*
effata Verg. || *recipit L A⁴* || 11 *ad iratum A⁴: et ad iratum L:*
et admiratum B⁴ || 14 *cf. 54. 10* || *vendit codd. 54 (cum*
codd. Pl.) || 15—16 *cf. 54. 17; 164. 6* || 15 *et codd. h. l. et 164:*
sed codd. 54 || 16 *vendere codd. h. l.* || *putes: corr. H³* || *caesi:*
corr. H³ || *solum codd. Cic.* || 17 *(redi. Redu. om. Gen.¹ propter*
homoeotel.: suppl. Gen.³) || 17—18 *supere esse A⁴ (non B)* ||
 18 *XXVIII E (cum B)* || 19 *primo om. D⁴* || *redundat D⁴:*
redundant rell.

384. 385 M.

- 20 M. Tullius de Officiis lib. III (3): 'nunc fugientes
 conspectum sceleratorum, quibus omnia redundant'. —
 et in Hortensio (73): 'tum intellegas quam illud non
 sit necessarium quod redundat'.

REDIRE manifestam habet significantiam; ut Terentius
 in Andria (137):

- 25 redeo inde irátus atque aegré ferens.

|| Redire, referri, revocari. Lucilius lib. XXVII (56):
 sí non tamen ad te hóc redibit, tu hóc carebis cónmodo.

Vergilius Georg. lib. II (401):

redit agricolis labor actus in orbem.

- 30 RVRSVS significat iterum. Vergilius Aen. lib. II (655):
 rursus in arma feror.

|| Rursus, retro. Vergilius in Georg. lib. III (138):
 rursus cura patrum cadere.

Varro Andabatis (28):

- 35 mortáles multi rúrsus ac prorsús meant.

Ennius Andromeda (104):

- 1 rúrsus prorsus réciprocat || fluctús feram.

RVMOR, ut plerumque, opinio est. Sallustius Hist.
 lib. II (15): 'ad hoc rumoribus adversa in pravitatem,
 secunda in casum, fortunam in temeritatem declinando
 5 conrumpebant'. || Rumor, favor, auxiliatio. Vergilius
 lib. VIII (90):

ergo iter inceptum peragunt rumore secundo;

22—27 M. Tull. tum—commodo; 2 Rum.—est; 5—12
 Rum.—coepit.

22 redundant (*Gen.*) vel -dat (*B*) *A*⁴ || 23 (significationem
*Gen.*¹: corr. *Gen.*⁵) || ut om. *D*⁴ || 25 haec referens *D*⁴ || 26 re-
 ferre *D*⁴ || 27 redivit: corr. *Me.* || 29 agricolí *L*¹ *A*⁴ || 31 rursus
 in arma feror] rursus significat *A*⁴ (*Gen.*¹: om. *B* spatio relicto:
 corr. *Gen.*⁵) || 36—1 cf. 165. 10 (*s. v. reciproca, ut vid.*) || 1 fera
Bergk. || 4 casu *A*⁴ || fortuita *Mu.*

hoc est: prospero favore et auxilio fluminis. — Fenestella Annalium lib. XXII (21): 'itaque ut magistratum tribuni inierunt, C. Cato, turbulentus adulescens et audax nec imparatus ad deicendum, contionibus adsiduus invidiam et Ptolomaeo simul, qui iam profectus ex urbe erat, et 10 Publio Lentulo consuli, paranti iam iter, cogitare secundo quidem populi rumore coepit'. — Ennius Annali lib. VII (261):

legio rediit rumore.

et (Ann. 263):

ruina

15

mox auferre domos populi rumore secundo.

INCIPIT PER S LITTERAM.

SVBLATVM, susceptum. Vergilius lib. IX (202):

Troiaeque labores

sublatum erudiit.

20

|| Sublatum dicimus remotum. Vergilius lib. XII (25):

sine me haec haut mollia fatu

sublatis aperire dolis.

M. Tullius in Philippicis lib. I (4): 'non modo regno, sed etiam regni timore sublato'. — Lucilius lib. XXX (125): 25 sublatus pudor omni', licentia, fenu' refertur.

5—12 Rum.—coepit; 21 Subl. d. rem.; 24—25 M. Tull. non—sublato.

8 C. om. *A⁴D⁴* || 9 imperatus *D⁴* (cum *G*) || dicendum *Ald.*: deiciendum || contionibus *Me.*: initionibus || absiduus *A⁴* || 9—10 cont.—Ptol. om. *D⁴* || invidiat et: *corr. Me.* || 10 ple-
meo *A⁴* || simul qui iam *L*: simul iam *A⁴D⁴*: qui iam *B⁴* ||
11 lentuloco consuli *A⁴* || parenti: *corr. Me.* || iam *secl. Mu.* ||
concitare *Me.* || 13 rediit *Vahlen.*: redditu || rum. secundo *Mu.* ||
fort. de legionis redditu 'ruina' etc. (rumore perperam scripto pro ruina nec deleta) || 14 et *addidi*: idem *Me.* || 15 ruinas: *corr. Mu.* || 17 om. *A⁴* || 19—20 labore subl. *L*: labores obl. *A⁴* ||
21 (haec)—23 cf. 319. 27 || 22 fatus *L¹A⁴* || 23 dolus *L¹A⁴* ||
24—25 regno, quod pertuleramus, sed *Cic.* || 26 l. f. referuntur *A⁴*: l. fenore fervit *Mu.*